



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 9286/16
Nada ŽAGAR
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 19. listopada 2021. u odboru u sastavu:

Péter Paczolay, *predsjednik*,

Gilberto Felici,

Raffaele Sabato, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnice Odjela*,

Uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 9286/16) kojeg je 9. veljače 2016. godine na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Konvencija) protiv Hrvatske Sudu podnijela gđa Nada Žagar, hrvatska držaljanka, rođena 1971. godine i živi u Poreču (u daljnjem tekstu: podnositeljica zahtjeva), koju je zastupala gđa A. Zaharija, odvjetnica iz Rovinja;

odluku da se o prigovoru u vezi podnositeljčinog prava na poštovanje njenog doma obavijesti hrvatsku Vladu (u daljnjem tekstu: Vlada), koju je zastupala njena zastupnica, gđa Š. Stažnik, a da se ostatak zahtjeva proglasi nedopuštenim;

očitovanja stranaka;

nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET ZAHTJEVA

1. Podnositeljica zahtjeva živi u stanu u prizemlju privatne kuće, čiji su vlasnici ona i njen suprug. U vrijeme spornog događaja izvjesni H.V. je bio podstanar u stanu na gornjem katu te kuće.

2. Nakon pucnjave u obližnjem gradu 9. ožujka 2008. godine, izdan je nalog za pretragu H.V.-ovog stana. Policijski službenici su provalili na gornji

kat podnositeljčine kuće koristeći metalnu šipku, tzv. „ovna“, čime su izazvali popriličnu buku i oštetili vrata i instalacije stana. Za vrijeme te operacije podnositeljica je bila sama u prizemlju i vrlo uplašena jer je mislila da se vani „obračunava mafija“ u vezi s prethodnom pucnjavom.

3. 2010. godine podnositeljica zahtjeva i njen suprug podnijeli su tužbu protiv države radi naknade štete u vezi s postupanjem policije 9. ožujka 2008. godine. Pravomoćnom presudom od 13. srpnja 2015. godine, Županijski sud u Puli potvrdio je presudu prvostupajnskog suda, utvrdivši da je sila koju su policijski službenici koristili pri provali u stan bila prekomjerna te stoga nezakonita, i dodijelio im naknadu materijalne štete u iznosu od otprilike EUR 3.600. Ujedno, sud je odbio podnositeljčin zahtjev za naknadu nematerijalne štete zbog straha i duševne patnje navodeći da bi svatko pretrpio određenu nelagodu i uznemirenost zbog takve policijske intervencije, što se može razviti u akutni stres, a što se, kako se čini, dogodilo u podnositeljčinom slučaju. Međutim, takav stres nije povezan s nezakonitim načinom na koji je pretraga izvršena te stoga ne opravdava dodjelu naknade za nematerijalnu štetu.

4. Podnositeljica zahtjeva je prigovorila da odbijanje da joj se dodijeli naknada za nematerijalnu štetu predstavlja povredu njenog prava na poštovanje doma i privatnog života.

Ocjena Suda

5. Vlada je tvrdila da stan u koji su provalili policijski službenici u vrijeme spornog događaja nije bio podnositeljčin dom i da je ona, u svakom slučaju, izgubila status žrtve na temelju članka 8. Konvencije. Sud ne drži nužnim odlučivati o tom prethodnom prigovoru, budući da je ovaj predmet u svakom slučaju nedopušten iz sljedećih razloga.

6. Kao prvo, domaći su sudovi priznali da je način na koji su policijski službenici izvršili pretragu bio nezakonit i podnositeljici zahtjeva i njenom suprugu su dodijelili EUR 3.600 za materijalnu štetu nanесenu njihovoj nekretnini. U tom su pogledu oni posljedično dobili naknadu štete.

7. Nadalje, Sud ne nalazi nijedan razlog zašto se ne bi složio sa zaključkom Županijskog suda u Puli da bi svaka osoba pretrpjela određenu nelagodu i uznemirenost u vezi s policijskom intervencijom nasilnog ulaska. U tom pogledu, Sud primjećuje da policija nije nasilno ušla u podnositeljčin stan, već u stan iznad njezinog. S time u skladu, Suda smatra da strah i duševna patnja koje je podnositeljica pretrpjela, koliko god da su razumljivi, nisu bili toliki da bi zbog toga država bila obvezna isplatiti joj naknadu za bilo koju pretrpljenu nematerijalnu štetu. (vidi, *mutatis mutandis*, *Chiş protiv Rumunjske* (odl.), br. 55396/07, stavci 31. i 35., 9. rujna 2014.).

8. Stoga, uzimajući u obzir sve materijale koje ima, i u mjeri u kojoj je stvar kojoj se prigovara u okviru nadležnosti Suda, Sud utvrđuje da se na

ŽAGAR v. CROATIA DECISION

temelju tih materijala ne čini da je došlo do povrede prava i sloboda navedenih u Konvenciji ili protokolima uz nju.

9. U skladu s time, ovaj je zahtjev očigledno neosnovan i mora se odbaciti u skladu s člankom 35. stavcima 3 (a) i 4. Konvencije.

Iz tih razloga, Sud, jednoglasno,

utvrđuje zahtjev nedopuštenim.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku 18. studenog 2021.

{signature_p_2}

Liv Tigerstedt
zamjenica tajnice

Péter Paczolay
predsjednik

© 2021 Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za
ljudska prava

*Odluku je preveo Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim
sudom za ljudska prava*